Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26086
Copyright: Admont, Benediktinerstift

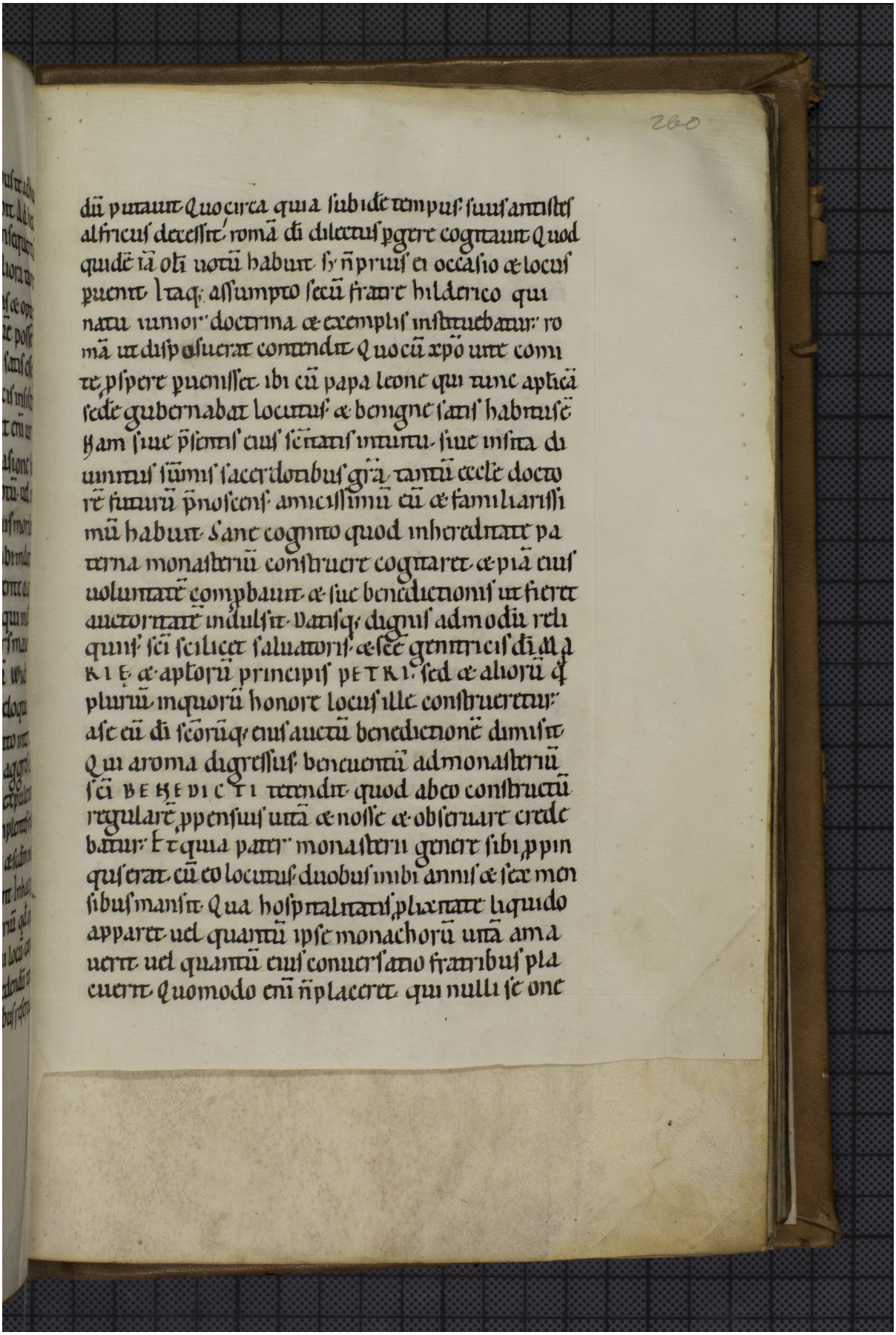

200

dū putauit Quo circa quia subito tempus suus antistes
alfricus decessit romā di dilectus pgere cogitauit Quod
quidē iā oli uotū habuit sed ñ prius ei occasio et locus
pueniit Itaq; assumpto secū fratre hilarico qui
natu iunior doctrina et exemplis instruebatur ro
mā ut disposuerat contendit Quo cū xpō uite comi
te pspere pueniisset ibi cū papa leone qui tunc aplicā
sede gubernabat locutus et benigne satis habitus est
Iam siue psonis eius sectatis intuitu siue instinctu di
uinitus sūmis sacerdotibus grā tantū ecclie docto
re futurū pnosceris amicissimū eū et familiarissi
mū habuit Sanctē cognito quod inheditate pa
terna monasteriū construere cogitaret et piā eius
uoluntatē compbauit et sue benedictionis ut fieret
auctoritatē indulsit Datisq; dignis admodū reli
quiis sci scilicet saluatoris et sce genitricis dei ac ma
rie et aplorū principis PETRI sed et aliorū et
pluriū inquorū honore locus ille construeretur
a se eū di scorūq; eius auctū benedictionē dimisit
Qui aroma digressus benedictū admonasteriū
sci BENEDICTI tendit quod abeo constructū
regulariter ppensius uita et nosse et obseruare crede
batur Et quia patres monasterii genere sibi ppin
qui erat cū eo locutus duobus imbi annis et sex men
sibus mansit Qua hospitalitatis pliantate liquido
apparet uel quantū ipse monachorū uita ama
uerit uel quantū eius conuersatio fratribus pla
cuerit Quomodo enī ñ placeret qui nulli se one